

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Győri Ítéltábla a Székesfehérvári 6. számú Ügyvédi Iroda által képviselt **felperesnek** a dr. Csepregi Tamás ügyvéd által képviselt **alperes** ellen személyiségi jog megsértésének megállapítása iránt indított ügyében a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság 2010. március 8. napján meghozott 31.P.20.959/2009/10. számú ítélete ellen az alperes részéről 11. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán a 2011. február 1. napján megtartott tárgyalás alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az ítéltábla a megyei bíróság ítéletének megfellebbezett rendelkezését megváltoztatja, és a keresetet teljes egészében elutasítja.

Mellőzi annak megállapítását, hogy az alperes a ... Község Önkormányzata Képviselő-testülete által a ... fának kivágása ügyében felállított eseti bizottság előtt 2004. november 25. napján tett azon kijelentésével, hogy „Amikor **"A"** eladta a felperesnek a kert végét, akkor sem mérték ki" megsértette a felperes jóhírnevét és becsületét, annak hamis látszatát keltve, hogy a ténylegesen a felperes gyermeke által megkötött adásvételi szerződésnél nem jártak el szabályosan.

Mellőzi az alperesnek a felperes javára 15 napon belül 5.847 (Ötezer-nyolcszáznegyvenhét) Ft perköltség megfizetésében való marasztalását.

A felperes által az állam javára az illetékügyben eljáró hatóság felhívására fizetendő feljegyzett kereseti illeték összegét 27.000 (Huszonhétezer) Ft-ra felemleri, mellőzi az alperes 16.300 (Tizenhatezer-háromszáz) Ft feljegyzett kereseti illeték állam javára történő megfizetésére való kötelezését.

Köteles a felperes megfizetni az állam javára az illetékügyben eljáró hatóság felhívására 36.000 (Harminchatezer) Ft feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket

Köteles a felperes megfizetni az alperesnek 15 napon belül összesen 50.000 (Ötvenezer) Ft-ot a mindkét fokú eljárás perköltségeként.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s :

Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította, hogy az alperes a ... Község Önkormányzata Képviselő-testülete által a ... fának kivágása ügyében felállított eseti bizottság előtt 2004. november 25. napján tett azon kijelentésével, mely szerint „Amikor **"A"** eladta a felperesnek a kert végét, akkor sem mérték ki” megsértette a felperes jóhírnevét és becsületét, annak hamis látszatát keltve, hogy a ténylegesen a felperes gyermeke által megkötött adásvételi szerződésnél nem jártak el szabályosan. Ezt meghaladóan az elsőfokú bíróság a felperest 100.000 Ft nem vagyoni kártérítés megfizetésére, valamint az alperest a további jogsértő magatartástól való eltiltásra, és elégtétel adására irányuló kereseti kérelmét elutasította. A felperest 16.300 Ft le nem rótt eljárási illeték, az alperest 4.700 Ft feljegyzett kereseti illeték és a felperes javára 5.847 Ft perköltség megfizetésére kötelezte.

A megyei bíróság ítéletének indokolásában megállapította, hogy ... Község Önkormányzata, mint eladó, valamint a felperes gyermekei, mint vevők között 1997. szeptember 9. napján jött létre adásvételi szerződés a **"Helység"1-i ...1** helyrajzi szám alatti ingatlan megosztási vázrajz alapján meghatározott része tekintetében. Ugyanezen szerződés tárgyát képezte az eladó kizárólagos tulajdonát képező **"Helység"1-i ...2** helyrajzi szám alatti ingatlan is. Az alperes 1998-tól 2006-ig ... polgármestere volt, míg a felperes ezt megelőzően önkormányzati képviselőként tevékenykedett.

2003. december 23-án adásvételi szerződés jött létre az önkormányzat és a perben nem álló **"B"** Kft. között a **"Helység"1-i ...3** helyrajzi szám alatti ingatlan 4007/5344 tulajdoni hányadára, amely természetben 4007 m² területnek felelt meg. Az ingatlan vevője a szerződésben írtaktól eltérően a vételár teljes kiegyenlítését megelőzően 2004 novemberében birtokba lépett, majd 2004. november 5. napján megkezdte az ingatlanon található fák kivágását, miután előző napon az önkormányzat értesítése nélkül kimérette a területet. A kimérés során vált ismertté az, hogy az adásvételi szerződés tárgyát képező ingatlan egy része az úgynevezett ...ba belenyúlik, amely egy, az önkormányzat tulajdonát képező értékes terület. A kivágott fák pótlási értékét az önkormányzat megbízása alapján készült szakértői vélemény 5.250.000 Ft-ban állapította meg.

Az önkormányzat képviselő-testülete 106/2004. (XI.15.) számú határozatával ideiglenes bizottságot állított fel a fák kivágásának körülményeinek tisztázása és a felelősök felderítése céljából. Az ideiglenes bizottság 2004. november 25-én meghallgatta az alperest, aki a felelősségével kapcsolatos kérdésre úgy válaszolt: „Én úgy éreztem, hogy a testületi határozat elfogadás volt a terület eladására. Abban hibásnak érzem magam, hogy nem lett előtte kiméretve. Bár korábban ez nem volt jellemző az előtte lévő területeken sem. Amikor "A" eladta felperesnek a kert végét, akkor sem mérték ki. Nincs kimérési elszámolás. A rendezési tervnek megfelelően, és a testületi döntés határozatának is megfelelően adtuk el, és az útlejegyzés a rendezési terv szerint működik."

Az elsőfokú bíróság rögzítette, hogy az zárt ülésen az alperes előadását kizárólag a bizottság három tagja hallotta. A bizottság írásbeli beszámolója az alperes nyilatkozatát szó szerint nem ismételte meg, azt csak mint egy általános jelenséggel kapcsolatos állításként említette, kihagyva abból az alperes által példaként említett felperesi tulajdonszerzésre vonatkozó utalást.

A ...i Hírújság 2005. augusztus 30-i számában a felperes „Tisztelt ...i Polgárok!" címmel írást jelentetett meg, amelynek végén kiemelten szedve hivatkozott arra, hogy nyilvánosságra fogja hozni a bizottság 2004. november 25-i jegyzőkönyvét, egyúttal szó szerint ismertette a jegyzőkönyvből az alperesnek a felperes ingatlanvásárlására vonatkozó előadását.

Az alperes 2005. szeptember 27. napján feljelentést tett a felperes, valamint a perben nem álló "C" és "D" ellen. A Soproni Városi Bíróság B.358/2007/18. szám alatti 2008. szeptember 8. napján jogerőre emelkedett ítéletében a felperest a becsületsértés vádja alól felmentette. A városi bíróság ítéletének indokolásában megállapította, hogy a felperes az eljárás során igazolta: a "Helység"1-i ...3 helyrajzi szám alatti ingatlant nem ő, hanem gyermekei vásárolták, és a terület földmérő által ki lett méretve a vásárlást megelőzően.

A megyei bíróság rögzítette, hogy a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság 6.P.20.897/2006/62. számú az ítélet meghozatalakor még nem jogerős ítéletében a felperest és további két alperest egyetemlegesen 500.000 Ft nem vagyoni kártérítés megfizetésére kötelezte az alperes javára.

Az elsőfokú bíróság a Ptk. 78. § /2/ bekezdése alapján megállapította, hogy az alperes megsértette a felperes személyiségi jogát, jó hírnevét, amikor a zárt bizottsági ülésen a felperes személyére vonatkozó valótlan kijelentést tett. Hangsúlyozta, hogy a sérelmezett kijelentés tartalmi valótlanságát a

perben utóbb maga az alperes sem vitatta. Megállapította, hogy a valótlan tartalmú alperesi nyilatkozat sértő volt a felperesre nézve, mert az arra utalt, a felperes az önkormányzattól szabálytalan módon jutott ingatlanhoz. Kiemelte, hogy önmagában a jogsértés tényének megállapítását nem zárja ki az, hogy a kijelentés szűk személyi körben hangzott el, ugyanakkor rámutatott, hogy a kijelentés széles körben ismertté válása nem róható az alperes terhére, mert az éppen a felperes magatartásának volt a következménye.

A jogsértő magatartástól való eltiltásra irányuló kereseti kérelmet az elsőfokú bíróság azért nem találta alaposnak, mert álláspontja szerint e jogkövetkezmény csak akkor alkalmazható, ha a jogsértő magatartás ismétlődésétől kell tartani. Az elégtételnyújtásra irányuló kereseti kérelem elutasítását azzal indokolta, hogy az a felperes által kért módon túlmutatna azon a személyi körön, amelyen belül a jogsértésre sor került.

A nem vagyoni kárpótlással kapcsolatban az elsőfokú bíróság alaptalannak találta az alperes elévüléssel kapcsolatos védekezését. Rámutatott, hogy az elévüléshez közeli igényérvényesítésnek nincs alanyi jog érvényesíthetőséget megszüntető hatása. A megyei bíróság álláspontja szerint a nem vagyoni kártérítés iránti igény azért nem alapos, mert a jogsértésről csak szűk személyi kör szerzett tudomást, és a sérelmet maga a felperes sem élte meg jelentős hátrányként, mert ellenkező esetben az igényérvényesítéssel nem várt volna évekig.

Az elsőfokú bíróság a perköltségről a Pp. 81. § /1/ bekezdés alapján rendelkezett.

Az elsőfokú ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben annak megváltoztatását, a felperes kereseti kérelmének teljes körű elutasítását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tévesen állapította meg, hogy a büntető eljárást a felperes alaptalanul kezdeményezte és az ingatlan kiméretésének elmulasztása tekintetében az önkormányzat az alperes fegyelmi felelősségét is felvetette. Hivatkozott arra, hogy az önkormányzat az egész fakivágás felelősségi vizsgálatára állította fel a vizsgáló bizottságot, és nem a kiméretés elmulasztása miatt. Álláspontja szerint a felperes által sérelmezett mondat nem értelmezhető úgy, hogy abban az alperes azt állította, a felperes törvénytelen módon szerzett meg önkormányzati ingatlant. Hangsúlyozta, hogy az objektív valótlan tényállítást kifejező közlés csak akkor eredményezi a jó hírnév sérelmét, ha az alkalmas arra, hogy az érintett társadalmi megítélését hátrányosan befolyásolja. Utalt arra, hogy a felperes

sem bizottsági jegyzőkönyvet, sem az előterjesztést jogszerűen nem ismerhette meg, ennek ellenére a felperes ezen iratok tartalmát nyilvánosságra hozta.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte

Az ítélet tábla az elsőfokú ítéletet a fellebbezési kérelem korlátai között (Pp. 253. § /3/ bekezdés) bírálta felül, és megállapította, hogy az alapos.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárás a szükséges és egyben elégséges körben lefolytatta, a bizonyítékokat helyesen, a Pp. 206. §-ában foglaltaknak megfelelően értékelve helyes tényállást állapított meg, de abból részben téves jogi következtetésre jutott.

Helytállóan hivatkozott fellebbezésében az alperes arra, hogy az a tényállítás, amelynek az érintett személyre vonatkozóan nincs sértő tartalma, a jó hírnevet akkor sem sérti, ha valótlan (BH.2001.469.) A Ptk. 78. § /2/ bekezdése szerinti jogsértés megtörténte akkor állapítható meg, ha a valótlan tényállítás egyúttal sértő is a felperesre nézve.

A kereseti kérelem tárgyául szolgáló nyilatkozott az alperes zárt bizottsági meghallgatás során tette. Ennek a bizottsági vizsgálatnak a tárgya az alperes személyén keresztül az önkormányzat ingatlanértékesítés során tanúsított eljárása volt. Az alperes saját magatartásának igazolásaként hivatkozott arra, hogy az önkormányzat részéről korábban sem volt szokás az értékesített területek előzetes kiméretése. Ez a nyilatkozat - bár tartalmilag valótlan - elsősorban nem az önkormányzattal korábban szerződést kötő személyekre, hanem az önkormányzat eljárására vonatkozott. Erre tekintettel az elsőfokú bíróság téves jogi következtetésre jutott, amikor arra álláspontra helyezkedett, a sérelmezett kijelentés tartalmi valótlansága mellett közvetlen a felperesre nézve is sértő.

Az elsőfokú bíróság nem tulajdonított kellő jelentőséget annak, hogy az alperes a sérelmezett kijelentést zárt ülésen, zárt jegyzőkönyvben foglaltan tette meg, amiről azonban a felperes nyilvánvalóan rövid időn belül tudomást szerzett. Ehhez képest a kereseti kérelemben hivatkozott jogsértést maga a

felperes sem tekintette számottevőnek, mert közel öt évig azzal kapcsolatban semmilyen igényt nem érvényesített. Ebből pedig az a következtetés vonható le, hogy a felperes az általa hivatkozott jogsértő magatartás következtében elszenvedett sérelmet maga is olyan csekély jelentőségűnek értékelte, amely nem érdemel jogvédelmet.

Mindezekre tekintettel az ítéltábla a megyei bíróság ítéletét annak megfellebbezett részében a Pp. 253. § /2/ bekezdése alapján megváltoztatta, és a felperes keresetét teljes egészében elutasította.

Az ítéltábla a teljes körűen pervesztes felperest kötelezte a Pp. 239. §, valamint a Pp. 78. § /1/ bekezdése alapján az első- és másodfokú eljárás feljegyzett illetékének megfizetésére (6/1986. (VI.26.) IM. rendelet 13. § /2/ bekezdés), valamint az alperesnek járó perköltség megfizetésére. Az ügyvédi munkadíj Áfa-t is magában foglaló összegéről a kifejtett ügyvédi tevékenység mérlegelésével az ítéltábla a 32/2003. (VIII.22.) IM. rendelet 3. § /1/, /2/, /3/, /5/ és /6/ bekezdései alapján rendelkezett.

Győr, 2011. évi február hó 1. napján

Dr. Lezsák József sk.
a tanács elnöke

Dr. Szalay Róbert sk.
előadó bíró

Dr. Menyhárdné dr. Sarmon Hedvig sk.
bíró

A kiadmány hitelül:

Tisztviselő